

اهمیت حجاب در قرآن و راه‌های ترویج آن در جامعه

بدرالدین سمیری پور^۱، ناصر آلبوعطیوی^۲

^۱ کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه شهید چمران اهواز.

^۲ لیسانس آموزش ریاضی دانشگاه فرهنگیان واحد پردیس علی بن مهزیار اهواز.

نام نویسنده مسئول:

بدرالدین سمیری پور

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱۰/۱۱

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۱۲/۱۵

چکیده

اسلام به عنوان آخرین دین الهی، برای حفظ حریم فرد و جلوگیری از انحرافات اجتماعی، احکام خاصی را در این باره وضع کرده است که تنها اختصاص به زنان ندارد و شامل مردان نیز میشود، حجاب اسلامی، یعنی مصونیت و نه محدودیت، چون اینکه حجاب برای زن به قلعه‌ی امنی می‌ماند که جسم و جان او را از تعرض دنیا سیرتان حفظ می‌کند و وسیله‌ی نجات او است، از آنجا که تمام گناهان از جمله بی‌حجابی و بدحجابی در تمایلات شهوانی و هواهای نفسانی ریشه دارند، پس قدر و منزلت انسانی خویش را بدانیم و گوهر فطرت و طهارت خود را در منجلات هواهای نفسانی و شهوات دنیایی آلوده نسازیم، با تبیین آثار و نتایج این گناهان به بیداری فطرت انسان منصف و حقیقت طلب می‌انجامد و در عمل، جامعه از گزند زشتیها و ناهنجاریها مصونیت خواهد یافت. وقتی پیامدهای منفی بدحجابی یا بی‌حجابی برای زنان و مردان یک جامعه تبیین شود و شناخت و بصیرت دینی آنان در این باره شکوفا شود پس بیابیم به مکتب روح ناب اسلام اقتدا کنیم و در زندگی فردی و اجتماعی به سیره انسان ساز اهل البیت عصمت و طهارت (ع) تاسی جوییم و مقام خلیفه الهی را در آراستگی به اخلاق کمال بخش الهی بیابیم.

واژگان کلیدی: حجاب، اهمیت حجاب در قرآن.

مقدمه

«ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ» حجاب به خاطر آن است که زن باحجاب شناخته شود. در صدر اسلام بعضی از زنان بی بند و بار بودند که نسبت به پوشیدن حجاب اعتنا نمی کردند خداوند حکیم دستور داد که زنان مؤمن و پاکدامن حجاب خود را کاملاً رعایت کنند تا در بین زنان بانوان با عفت و پاکدامن از زنان بد حجاب و آلوده مشخص گردند در حقیقت چادر حجاب کامل نشانه پاکدامنی، ایمان سلامت روح و شخصیت ولای زن می باشد در واقع حجاب مرزی است که زنانی را که دارای هویت فرهنگی و منزلت انسانی و معنوی هستند از زنان بی هویت و غریزه و ناآگاه و گرفتار هوا و هوس جدا می سازد. (گوهری در صدف، مرتضی رضوی)

یکی از دستورات اساسی و بسیار مهم دین مبین اسلام، حجاب و پوشش مناسب است. اسلام به عنوان آخرین دین الهی، برای حفظ حریم فرد و جلوگیری از انحرافات اجتماعی، احکام خاصی را در این باره وضع کرده است که تنها اختصاص به زنان ندارد و شامل مردان نیز می شود.

دین اسلام برای هر یک از زنان و مردان یا پسران و دختران دستوراتی را صادر کرده که متناسب با ویژگیهای جسمی و روحی آنان است. بدیهی است که زنان به دلیل بهرمندی از لطافت و زیبایی ظاهری مورد توجه مردان واقع می شوند و برای آنکه رسالت مادریشان را فراموش نکنند و بتوانند بدرستی نقش خود را در تربیت فرزند و گرم نگاه داشتن کانون خانواده ایفا نمایند، باید در حریم حجاب و عفاف قرار گیرند.

آری، زن در اسلام، مقدس است و کانون مهر و محبت به شمار می رود. زن، مظهر زیبایی و به همین جهت، ناگزیر است برای حفظ خویش از چشم طمع و تعرض نفسانی (الذی فی قلبه مرض) (سوره احزاب/۳۲) به احکام اسلام در این باره پایبند باشد تا بتواند به کمال شایسته خود دست یابد.

اما دنیا گرایان و مدیون نگاه دیگری به زن دارند و از این موجود لطیف به عنوان کالای تبلیغاتی و وسیله ای برای اطفای غریزه شهوانی خویش استفاده می کنند، یعنی همان چیزهایی که دقیقاً مورد نهی دین بوده و مخالف فلسفه انسان است. اسلام به زن میگوید وجودت را حفظ نما و زیبایی و زیورآلات خویش را فقط برای همسرت نمایان کن و به برکت حجاب و عفاف خویش تن را از نگاه نامحرمان محفوظ بدار. هم در جامعه حضور داشته باش و نقش خود بخوبی ایفا کن هم به زیور حجاب آراسته باش و خود را از گزند نامحرمان مصونیت بخش.

بنابراین، حجاب اسلامی، یعنی مصونیت و نه محدودیت، چون اینکه حجاب برای زن به قلعه ای امنی می ماند که جسم و جان او را از تعرض دنیا سیرتان حفظ می کند و وسیله ای نجات او است آن زنی که می خواهد مسیر پر خس و خاشاک دنیا را طی کند، ناگزیر است که خود را از نیش خارهای اهل شهوت و تیغ بران نگاه آلوده دیگران امان بخشد. (مسئله حجاب، مرتضی مطهری)

بررسی و دقت در زندگی و حالات این بانوی بزرگوار، حضرت فاطمه زهرا (ع) به روشنی چگونگی حجاب و پوشش مناسب را برای زنان عالم می آموزد و زندگی سراسر حیا و عفت این الگوی جهانیان، پیام آور پاکدامنی و عفاف به منظور نیل به مقام شامخ انسانیت و پرورش فرزندان پاک طینت می باشد.

فلسفه حجاب

بی شک، در عصر ما که برخی نام آنرا (عصر برهنگی و آزادی جنسی) گذارده اند و افراد غریزه بی بند واری زن را حق او می دانند، سخن گفتن از حجاب برای عده ای ناخوشایند و برای برخی افسانههای شیرین به شمار می رود که به زمانهای بسیار گذشته تعلق دارد.

اما مفاسد عدیده و مشکلات گوناگون فردی و اجتماعی که به موجب همین برهنگی و آزادی جنسی پدید آمده، باعث گردیده که گوش شنوایی برای شنیدن این سخنان بوجود آید و توجه به مقوله حجاب، بیشتر شود.

سوالاتی که در ذهن بعضی از افراد متواتر می شود و آن این است که آیا مسائلی چون بهره جویی از طریق گوش، چشم و حس لامسه - بجز آمیزش- باید در اختیار همه ی مردان باشد یا اینکه امور یاد شده مخصوص همسران آنان است؟

اسلام معتقد است که کامیابی های جنسی و شکل های گوناگون لذت جویی از زنان به همسران زنان اختصاص دارد و اگر غیر از این باشد جامعه دچار آلودگی و ناپاکی می گردد و در نتیجه، بشر به انواع گرفتاریهای خانوادگی و مشکلات جسمی و روحی مبتلا میشود. قرآن کریم در اشاره به این معنا می فرماید: (قل للمومنین یغضوا من ابصارهم و یحفظوا فروجهم ذلک ازکی لهم ان الله خبیر بما یصنعون... نور / ۳۰)

عبارت (ذلک ازکی لهم) در آیه شریفه فوق بیانگر همین امر است که حفظ حجاب و پوشش اسلامی، سلامت و پاکیزگی فرد و خانواده را به ارمغان می آورد. بنابراین، یکی از فلسفه های مهم حجاب، موفقیت خانواده از هرگونه ابتدال و انحراف است. در یک جمع بندی کلی میتوان اذعان داشت که:

۱) برهنگی زنان که طبعاً مسائلی چون آرایش و عشوہ گری را به دنبال دارد، مردان جامعه، جوانان را در تحریک دائمی قرار می دهد و همین امر موجب بروز هیجان های عصبی و امراض گوناگون روانی می شود. ضمن اینکه غریزه جنسی در آدمی نیرومندترین و ریشه دارترین نیروی جسمی و روانی است و در طول تاریخ چه بسیار جنایات هولناک و حوادث مرگباری که به سبب همین غریزه بروز نموده است، پس حجاب موجب جلوگیری از بروز بسیاری از حوادث و جنایات می شود و درعمل، سلامت و امنیت جامعه کمک شایانی می کند.

۲) آمارهای قطعی و مستند نشان می دهد که با افزایش برهنگی در جهان، طلاق و از هم گسیختگی در زندگی زناشویی نیز روند روبه رشدی داشته است. در جامعه ای که زن - حداقل در مرحله ی غیر آمیزش جنسی - بعنوان کالایی برای تبلیغات اقتصادی به کارگرفته می شود، پیمان زناشویی قداست خانواده دیگر مفهومی نمی تواند داشته باشد. از اینرو، حجاب عامل مهمی در حفظ پیمان مقدس زناشویی بشمار می رود.

۳) یکی دیگر از فلسفه های حجاب، جلوگیری از گسترش فحشا در جامعه و ممانعت از شکل گیری فرزندان نامشروع است که مطمئناً مصونیت نظام اجتماعی را در پی خواهد داشت.

۴) مسائل ابتدال و تباهی شخصیت زن، نکات بسیار مهم و مورد توجه در بحث حجاب است. وقتی جامعه ای زن را با اندام برهنه بخواهد، طبیعی است که هر روز تقاضای آرایش بیشتر و خودنمایی از او افزونتری را از او دارد. بدیهی است هنگامی که زن به سبب جاذبه جنسی اش وسیله ای برای تبلیغ کالاها، تزیین دکورها و اتاقهای انتظار و عاملی برای جذب جهانگردان و مسافران بیشتر قرار گرفته، تا سرحدی که عروسک سقوط می کند و ارزشهای والای او به کلی بدست فراموشی سپرده شده، تنها افتخار او در زیبایی ظاهری و خودنمایی بهتر و بیشتر خلاصه می شود و بوسیله ای برای اشباع هوسهای سرکش مردان انسان نما و شهوترانان دیو صفت، مبدل خواهد گشت. در چنین جامعه ای چگونه یک زن میتواند به زیور اخلاق انسانی و علم و فضیلت آراسته گردد و به مقامات والای علمی و معنوی دست یابد؟ بنابراین، حجاب به زن شخصیت می دهد و ارزشهای انسانی و الهی او را آشکار می سازد و مسیر رشد و تعالی حقیقی را فرا سویش می گسترد. (تفسیرنمونه)

حجاب از نگاه قرآن کریم

عده ای هستند که به ظاهر نمی توانند منکر قرآن و دستورات آن شوند، به همین دلیل می گویند که کجای قرآن در مورد حجاب زنان سخن به میان آمده است. اینگونه افراد غافل اند از اینکه بسیاری از احکام شریعت از گفتار معصومین(ع) و روایات اسلام بدست می آید با این حال، قرآن کریم در مورد مساله حجاب مطالب مفید و راه گشایی را مطرح کرده است حال به اجمال نکات هر یک را بیان خواهیم کرد.

الف) در سوره ی مبارکه نور می خوانیم "قل للمومنین یغضوا من ابصارهم و یحفظوا فروجهم ذلک ازکی لهم ان الله خبیر بما یصنعون" (سوره نور/ ۳۰) "به مومنان بگو چشمهای خود را {از نگاه به نامحرممان} فرو گیرند و عفاف خود را حفظ کنند. این برای آنان پاکیزه تر است. همانا خداوند از آن چه انجام می دهید، آگاه است." در مورد شأن نزول این آیه ی شریفه باید گفت که از امام باقر (ع) روایت شده است که جوانی از انصار در مسیر بازار با زنی مواجه شد. چهره آن زن، نظر جوان را به خودش جلب کرد تا اینکه به کوچی تنگی وارد شد و هم چنان سرش را بر می گرداند و به آن زن نگاه می کرد. ناگهان صورتش به دیوار خورد و تیزی استخوانی که در دیوار بود، صورتش را شکافت. با بروز این حادثه، آن جوان به خدا سوگند خورد که به نزد پیامبر

(ص) برود و ماجرا را برای آن حضرت بازگو نماید. وقتی چشم رسول اکرم (ص) به او افتاد و دلیل آن را جویا شد، آن جوان جریان خود را برای پیامبر نقل کرد. در این هنگام، جبرئیل امین نازل شد و آیه ی فوق را آورد. (وسائل الشیعه ج ۲۰) در این آیه موضوع پرهیز از چشم چرانی و ترک حجاب مطرح شده است که در واقع، مومنان را به رعایت و عفت و پرهیز از انحرافات جنسی دعوت نموده و احکام نگاه کردن و حجاب را یاد آور شده است تا چشمهای خود را از نگاه به نامحرمان فرو گیریم و عفاف خویش را حفظ کنیم. در بخش دیگر همین آیه آمده است: ((ذلک ازکی لهم)) یعنی اگر چه چنین نگاهی خواستن آدمی است و با شهوت و میل آن هماهنگ است ولی پرهیز از آن، مایه ی پاکی روح و روان انسان است.

ب) در ادامه همین آیه خداوند متعال فرموده: ((و قل للمومنات یغضن من ابصارهم و تحفظن فروجهن ولا یبدین زینتهن الا ما ظهر منها ولیضربن بخرهن علی جیوبهن و لایبدین زینتهن الا لبعولتهن او آبائهن او اباء بعولتهن او ابنائهن او ابناء بعولتهن او اخوانهن او بنی اخوانهن او بنی اخواتهن او نسائهن او ما ملکت ایمانهن او التبیین غیر اولی الاربه من الرجال او الطفل الذین لم یظهروا علی عورات النساء و لا یضربن بارجلهن لیعلم ما یخفین من زینتهن و توبوا الی الله جمیعاً ایها المومنون لعلکم تفلحون)) (سوره نور، ۳۱)

((و به زنان با ایمان بگو چشمهای خود را از نگاه هوس آلود فرو گیرند و دامان خویش را حفظ کنند و زینت خود را جز آن مقدار که نمایان، آشکار نمایند و اطراف روسری های خود را بر سینه ی خود افکنند تا گردن و سینه با هم پوشانه شود و زینت خود را آشکار نسازد، مگر برای شوهرانشان، یا پدران شان یا پدر شوهرانشان، یا پسرانشان، یا پسرانشان، یا برادرانشان، یا پسران برادرانشان، یا پسران همسرانشان، یا برادرانشان، یا پسران برادرانشان، یا پسران همسرانشان، یا برادرانشان، یا پسران برادرانشان، یا پسران همسرانشان، یا برادرانشان (کنیزانشان)، یا افراد سفیه که تمایلی به زن ندارند، یا کودکانی که از امور جنسی مربوط به زنان آگاه نیستند و هنگام راه رفتن، پاهای خود را به زمین نزنند تا زینت پنهانشان دانسته شود و صدای خلخال که بر پا دارند به گوش رسد و همگی بسوی خدا باز گردیده ای مومنان، تا رستگار شوید.

در آیه ی پیشین فهمیدیم که چشم چرانی بطور مطلق حرام است و در این خصوص فرقی میان زن و مرد نیست. ضمن این که پوشاندن عورت خویش را از نگاه دیگران {مردان یا زنان} واجب است و این خوب نیز اختصاصی به مرد یا زن ندارد و بر همگان لازم است که عورت خویش را از دیگران بپوشاند. همین موضوع در ابتدای آیه فوق نیز مورد تاکید قرار گرفته و به زنان نیز دستور حفظ چشم و عورتشان داده شده است.

از آیه ی فوق به موضوع حجاب و چگونگی رعایت آن و احکام آن بیان گردیده که:

۱) زنان نباید زینت خود را بجز آن چه طبیعتاً ظاهر است، نمایان کنند ((و لا یبدین زینتهن الا ما ظهر منها)) بنابراین، زنان حق ندارند زینت هایی را که معمولاً پنهان است آشکار کنند؛ به بیان دیگر، حتی در صورتی که ظاهر کردن زینتها بیوشانده شدن اندام بدن زن بینجامد، باز هم آشکار کردن زینتها ممنوع است. پس ظاهر نمودن زیورهایی که زیر لباس عادی یا چادر قرار دارند، مجاز نیست و قرآن کریم آن را نهی کرده است.

۲) حکم دیگری که در این آیه بیان شده، این است که زنان اطراف روسری های خود را بروی سینه خود افکنند تا گردن و سینه شان پوشیده شود. ((ولیضربن بخرهن علی جیوبهن)) با این آیه دستور داد که روسری خود را بر گریبان خویش بیفکنند و گردن و سینه خود را بطور کامل بپوشانند.

۳) قرآن تاکید می کند که زنان نباید زینت خود را آشکار کنند؛ اما برخی موارد را استثناء می نماید و می فرماید که زنان در دوازده مورد می توانند حجاب خود را بر گیرند و زینت پنهان خویش را ظاهر نمایند: ۱) برای شوهرانشان ۲) پسرانشان ۳) پسرانشان ۴) پدرشوهرانشان ۵) پسران همسرانشان ۶) برادران شان ۷) پسران برادران شان ۸) پسران خواهران شان ۹) زنان هم کیششان ۱۰) بردگان یا کنیزانشان ۱۱) برای مردان سفیه ی که تمایل به زن ندارند؛ ۱۲) یا کودکانی که از امور جنسی زنان آگاه نیستند.

۴) اما چهارمین حکمی که در آیه محل بحث مطرح شده، در مورد آداب راه رفتن زنان است. زنان نباید بهنگام راه رفتن پاهای خود را به زمین بزنند تا زینت پنهان شان دانسته شود ((ولایضربن بارجلهن لیعلم ما یخفین من زینتهن)) این فراز قرآنی

بیانگر آن است که زنان باید به حدی نسبت به پوشش خود و رعایت عفت، دقیق و با احتیاط عمل کنند که حتی نگذارند صدای خلخال که در پای دارند به گوش مردان بیگانه برسد. (غررالحکم و درر الکلم، عبدالواحد آمدی)

۵) در پایان آیهی شریفه نیز همه ی مومنان، از مرد و زن، به توبه یا بازگشت بسوی خدا دعوت شده اند و رستگاری آنان پیامد نیک فرجام این بازگشت معرفی گردیده است؛ ((توبوا الی الله جميعاً ایها المومنون لعلکم تفلحون))

ج) یکی دیگر از آیاتی که در قرآن کریم بر وجوب حجاب و پوشش برای زنان دلالت دارد، این آیه شریفه است که می فرماید: ((یا ایها النبی قل لزوجک و بناتک و نساء المومنین یدنین علیهن من جلابیبهن ذلک ادنی ان یعرفن فلا یوذین و کان الله غفوراً رحیم. (سوره ی احزاب ۵۹)) ای پیامبر! به همسران و دختران و زنان مومنان بگو: ((جلبابها {روسریهای بلند} خود را بر خویش فرو افکند. این کار برای این که شناخته شود و مورد آزار قرار نگیرند، بهتر است {و اگر تاکنون خطا و کوتاهی از آنها سرزده، توجه کنند} و خداوند همواره آمرزنده ی رحیم است)).

در صدر اسلام، زنان به مسجد می رفتند و در نماز جماعت شرکت می نمودند و به پیامبر خدا (ص) اقتدا می کردند. هنگام شب وقتی برای اقامه نماز مغرب و عشاء عازم مسجد می شدند، برخی از جوانان هرزه و اوباش سرراه آنان می نشستند و آنها را با مزاح و سخنان ناروا آزر می دادند و مزاحم آنان می شدند از این رو، آیه ی فوق نازل شد و به زنان دستور داد که حجاب خویش را بطور کامل رعایت نمایند تا بخوبی شناخته شوند و دیگران آنان را به عفاف و پاکدامنی بشناسند و کسی مزاحشان نشود.

در آیه ی قبل (سوره نور آیه ی ۳۰) مساله اذیت و آزار مزاحمان و شایعه پراکنان نسبت به زنان و مردان مومن مطرح شده و در این آیه، یکی از موارد اذیت آنان بیان گردیده است و قرآن کریم برای رهایی از آزار آنها به دو نکته مهم سفارش نموده است: یکی این که خداوند به پیامبر سفارش می کند که به زنان و دختران و زنان مومنان بگو که روسریهای بلند خود را بر خویش فرو افکند تا به پاکدامنی شناخته شوند و مورد اذیت و آزار قرار نگیرند. و دوم آن که چنانچه تا کنون در این باره کوتاهی ورزیده اند و خطایی از آنان سرزده است توجه کنند.

هدف قرآن این است که زنان در پوشش خود و رعایت حجاب و عفاف سهل انگار نباشند و با بد حجابی و نمایان کردن برخی از زینتهای پنهان خویش، مایه جلب توجه افراد هرزه و شهوتران را فراهم نسازند.

۵) از دیگر آیات مربوط به حجاب که در واقع، پوشش نوع انسان را مطرح می کند و به بیان اهمیت و فایده آن می پردازد، آیه ی شریفه ذیل است که فرموده :

((یا بنی آدم قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوْآتِكُمْ وَ رِيشًا وَ لِبَاسُ التَّقْوَى ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ. (سوره اعراف/۲۶)) ای فرزندان آدم! لباسی برای شما فرستادیم که اندام شما را می پوشاند و مایه ی زینت شماست؛ اما لباس پرهیز کاری بهتر است. اینها {همه} از آیات خداست، تا متذکر {نعمت های او} شوند.

در فراز نخست این آیه، مساله لباس و پوشیدن بدن که در سر گذشت حضرت آدم (ع) نقش مهمی داشت، بیان شده است که می گوید ما لباس را برای شما فرو فرستادیم تا اندام شما را بپوشاند و زشتی های بدن تان را پنهان سازد. البته فایده لباس در پوشاندن تن و مخفی کردن زشتی ها خلاصه نمی شود؛ بلکه خداوند آن را مایه ی زینت انسان قرار داده و پوشیدن لباس باعث زیبایی بیشتر آدمی می شود و در واقع، انسان را زیباتر از آنچه هست نشان می دهد.

قرآن کریم به دنبال بحث لباس ظاهری، موضوع لباس ظاهری، موضوع لباس معنوی را مطرح کرده است اساساً این سیره ی قرآن است که در بسیاری از موارد، به ابعاد جسمانی و روحانی یا مادی و معنوی انسان توجه کرده است به همین جهت در ادامه فرموده است، ((لباس التقوی ذلک خیر لباس)) پرهیزکاری از لباس ظاهری بهتر است.

نکته جالب توجه در پایان این آیه آن است که لباس مادی و معنوی انسان، از آیات الهی شمرده شده است و در حقیقت، از نعمتهای بزرگ خداوند بر آدمی است که باید با استفاده صحیح و لازم از آن، شکرگذار آن باشد؛ ((ذلک من آیات الله لعلهم یذکرون))

ه) نمونه دیگری که در خصوص مباحث مربوط به حجمی توان و طرح کرد، آیه از سور مبارکه احزاب است

« يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا (احزاب/۳۳)»

" ای همسران پیامبر! شما همچون یکی از زنان معمولی نیستند، اگر تقوا پیشه کنید. پس به گونه ای هوس انگیز سخن نگوید که بیمار دلان در شما طمع کنند، و سخن شایسته بگوید و در خانه های خود بمانید و همچون دوران جاهلیت نخستین {درمیان مردم} ظاهر شوید و نماز را بر پا دارید و زکات را بپردازید و خدا و رسولش را اطاعت کنید. همانا خداوند می خواهد پلیدی و گناه را از شما اهلبیت دور کند و کاملاً شما را پاک سازد .

البته مقصود خداوند از این دستورات، زندانی کردن زنان پیامبر در خانه نبوده است؛ زیرا تاریخ اسلام به روشنی گواه آن است که آن حضرت زنان خویش را به سفری میبرد و آنها را به هنگام بیرون رفتن از خانه منع نمی کرد؛ بلکه منظور آیه ی شریفه مذکور این است که زن به نیت خودنمایی از خانه بیرون نرود و خاص این وظیفه در مورد زنان پیغمبر اکرام (ص) خطیرتر و سنگین تر است؛ چون عملکرد آنان در رفتار و زندگی دیگر زنان جامعه اسلامی نیز تاثیر گذار است.

الف) راه ها پیشگیری:

برای پیشگیری از انحراف زنان به بیراهه بد حجایی یا بی حجایی، راه های بسیاری وجود دارد که در این مجال به مهمترین آنها اشاره می کنیم.

الف-۱) شرکت مشروع و معقول زن در مجامع عمومی:

اسلام ضمن آنکه به موضوع عفاف و اهمیت حجاب توجه خاصی نشان می دهد، از افراط و تفریط نیز مبرا است و امتش را متوسط می خواند. به همین جهت، از دیگر جنبه های فردی و اجتماعی انسان نیز غافل نمی شود. از این رو، هم به حفظ حجاب و رعایت عفاف دستور می دهد و هم زنان را از شرکت در مجالسی که به فساد آنها نمی انجامد و به سلامت معنوی آنان آسیبی نرساند نهی نمی کند. مانند شرکت در اجتماعات که شرکت در آنها واجب هم هست. مانند حج، یا شرکت در مساله جهاد، شرکت در نماز جمعه هر چند واجب نیست؛ اما چنانچه حضور آن مایه ی تقویت اسلام شود و همگی حضور بهم برسانند واجب است آن را ترک ننمایند، شرکت در نماز عیدین که اگر چه شرکت در آن بر زنان واجب نیست ولی از شرکت کردن نیز ممنوع نمی باشند. در ضمن در سیره ی رسول خدا (ص) آمده است که ایشان زنان را از تشیع جنازه منع نمی کرد؛ ولی ترجیح می داد که آنان در مراسم تشیع جنازه مسلمانان شرکت نکنند به سبب چنین معاشرت هایی ممکن است بروز کند، پیشگیری به عمل آید. (گوهری در صدف، مرتضی رضوی)

الف-۲) متانت و عفت بیان:

یکی از راه های پیشگیری از افتادن زنان در دام بد حجایی یا انحرافات جنسی، برخورداری آنان از متانت و وقار در برخورد های اجتماعی و داشتن عفت بیان و پرهیزی از سخنان تحریک آمیز است. بنابراین، اسلام به زنان دستور می دهد که در گفتار خویش رعایت عفاف را بنمایند و به گونه ای سخن نگویند که باعث تحریک شهوت مردان شود. زنی که در بیان و رفتارش متانت و عفت موج می زند، هم از گزند آسیب کسانی که قلبی مریض دارند، در امان است و هم رضایت شوهر خود را فراهم آورده و سعادت خویش را رغم زده است. باید عرض کنم متانت و عفت بیان مختص یک قشر خاص نیست، بلکه تعمیم به همه اقشار جامعه اسلامی؛ همین بویژه در مکان های کاری بایستی بیشتر مورد توجه مردان و زنان به این مقوله داشته باشند.

الف-۳) تقویت و ترویج حجاب:

از دیگر راهکارهای موثر در مورد پیشگیری از انحرافات و معضل های بد حجایی یا بی حجایی، تقویت اصل حجاب و ترویج آن در جامعه است. آموزش حجاب در مدارس؛ تشویق زنان محجبه؛ فعالیت های علمی، فرهنگی و هنری در جهت تحکیم پایه های حجاب؛ نظارت لازم بر عملکرد رسانه های جمعی؛ تلویزیون پرمخاطب ترین رسانه جمعی در ایران است از این رو بیشترین تاثیر با پر فرهنگ عمومی دارد حجاب زنان خبرنگار هنر پیشه و مجری برنامه های تلویزیون تأثیر به سزایی در فرهنگ و هویت جوانان دارد طبق آمار تقریبی، موجود بعد از نمایش فیلمی که هنر پیشه دانشجو و باسواد فیلم از چادر به عنوان حجاب استفاده

میگرد آمار استفاده از چادر بین قشر تحصیل کرده جامعه بالا رفت؛ انجام فعالیت های موثر قوای سه گانه، مانند اجرای طرح امنیت اجتماعی؛ امر به معروف و نهی از منکر به روش های صحیح و مناسب با استفاده از نیرو های با تجربه در این زمینه، نیز ترویج فرهنگ غیرت و عفاف در جامعه ی اسلامی، تهیه و نمایش فیلم های که حجاب را ارزش و بی حجابی ضد ارزش، مجازات هر مسولی که مسائل حجاب را مراعات نکنند و یا در ترویج بی حجابی مبادرت ورزند؛ از جمله روش هایی است که میتوان از آنها کمک گرفت. بدیهی است که تبیین آیات و روایات اسلامی در مورد مساله حجاب، تاثیر وافر بر پیشبرد فرهنگ حجاب و سعادت آحاد جامعه دارد.

ب) شیوه های درمان:

چنانچه جامعه به جهت غفلت از احکام الهی دچار مشکل بد حجابی یا بی حجابی شد، اسلام برای چنین جامعه ای نیز راه های موثری را به منظور درمان این معضل ارائه نموده است. اگر چه راهکارهای ارائه شده در بخش پیشگیری به نوعی در بحث درمان نیز قابل توجه و استفاده است اما در مورد مسئله درمان بطور خاص به بررسی بارزترین شیوه های درمان می پردازیم که به شرح ذیل می باشند.

ب-۱) تبیین آثار سوء بی حجابی یا بد حجابی:

بدیهی است اموری که حق تعالی از آنان منع نموده، دارای آثار زیان بار و پیامدهای سوء فردی و اجتماعی مختلفی است که هر انسان فهمیده و با شعور آنها را درک می کند و به منظور نیل سعادت دنیوی و اخروی، از چنین اعمالی پرهیز می نمایند. از آنجا که انسان فطرتاً خدا جو است و ذاتاً خواستار کرامت و شرافت می باشند، از گناهیانی چون بد حجابی یا بی حجابی رویگردان است. از این رو، تبیین آثار و نتایج این گناهان به بیداری فطرت انسان منصف و حقیقت طلب می انجامد و در عمل، جامعه از گزند زشتیها و ناهنجاری ها مصونیت خواهد یافت. وقتی پیامدهای منفی بد حجابی یا بی حجابی برای زنان و مردان یک جامعه تبیین شود و شناخت و بصیرت دینی آنان در این باره شکوفا شود، میتوان امیدوار بود که گام اول را در این مسیر برداشته ایم و نسبت به درمان درد مهلک بی حجابی در جامعه اقدام نموده ایم. (اصلاح جامعه از نگاه دین، گروهی از کارشناسان معاونت سازمانها)

ب-۲) عمل به راهکاره ای بی حجابی یا بدحجابی:

برای آن که بتوان بخوبی این معضل اجتماعی را درمان نمود، شناخت ریشه ها و خواستگاه آن نیز بسیار مهم و ضروری می نماید. مهمترین ریشه های رواج بی حجابی در جامعه را می توان به موارد زیر اشاره نمود:

- ۱) هوسرانی و ارضای تمایلات جنسی؛
- ۲) ضعف ایمان به مبدا و معاد؛
- ۳) خودنمایی و جلب نظر مردان؛
- ۴) دیگر آزاری؛
- ۵) غریبزدگی؛
- ۶) ظاهر شدن زیبایی چهره ی زنان؛
- ۷) ازدواج های غیر اسلامی؛
- ۸) ضعف حیا و نجابت؛
- ۹) اظهار غنای مالی؛
- ۱۰) تبلیغات سوء استعمار؛
- ۱۱) خود باختگی فرهنگی و دینی؛
- ۱۲) وسوسه های شیطانیه؛
- ۱۳) مد گرایی و تجمل طلبی؛
- ۱۴) ضعف غیرت و معنویت در خانواده؛
- ۱۵) تقلید های کورکورانه؛ (گوهری در صدف، مرتضی رضوی)

حال که به ریشه های مهم رواج بد حجابی یا بی حجابی در جامعه اشاره نموده ایم، می توان به راهکارهای ذیل برای درمان یا مبارزه با آن اشاره نمود:

- ۱- مبارزه با فرهنگ استعمار و غربزدگی؛
- ۲- آگاهی بخشیدن در خصوص استفاده ی صحیح از حق آزادی و توجه دادن انسانها، خاصه نسل جوان، به بهرمندی درست و مفید از آزادی و غریزه ی جنسی؛
- ۳- تقویت باور فکری و عملی زنان در خصوص رعایت حجاب در عرصه های مختلف فعالیت اجتماعی؛
- ۴- تبیین و ارائه ارزشهای والای انسانی و اسلامی؛
- ۵- تربیت و تزکیه نفوس بر اساس برنامه های سازنده اسلام و اشباع غرایز جنسی از راههای صحیح و معقول دینی؛
- ۶- احیای فرهنگ اصیل اسلامی و انسانی در جامعه؛
- ۷- معرفی مناسب و کامل الگوهای سالم به جای الگوهای دروغین و مخرب،
- ۸- تقویت اعتماد به نفس، استقلال و خودباوری؛
- ۹- تقویت بنیان های فکری و عقیدتی زنان و هدایت آنان به شکوفایی نیروی تعقل و تجزیه و تحلیل های منطقی به منظور نیل به استقلال و آزادی راستین؛
- ۱۰- استوار سازی نیروی اراده جامعه، در پرتو تقویت ایمان و عبودیت و پرهیز از عوامل بروز سستی و کاهلی؛ که مطلبد مسئولان و کسانی که در این امر دخیل هستند اول خود و بعد دیگران نه با زبان بلکه در عمل استوار سازی نمایند. (حریم عفاف، حسین رشیدی)

ب-۳) انذار گوشزد نمودن عذاب سخت اخروی:

یکی دیگر از راه های درمان معضل بزرگ بی حجابی و بدحجابی اجتماعی انسانی، انذار زنان و مردان و نیز بیان عذاب های دشوار آخرت در این باره است.

در متون دینی ما روایت بسیاری در خصوص عذاب های اخروی زنان بدحجاب بیان شده که ارائه و توجه به مضامین بیدارگر آنها تاثیر بسزای در درمان این بیماری خطرناک دارد.

ب-۴) تقویت بنیان عفت و غیرت در جامعه:

وقتی ابرهای تیر و تار بی عفتی و بی غیرتی جامعه ای را به ظلمت شهوت و جهالت می کشاند، بر دینداران حقیقی است که احکام ناب اسلامی را ترویج نمایند و با تحکیم ارزش های اصیل و ریشه دار جامعه، همچون حجاب و پوشش مناسب، به درمان آلام نفسانی انسانها همت گمارند و پیکر جامعه را از آسیب امراض گوناگون مضمون دارند. از اینرو، افزودن بر راهکارهای گفته شده، ترویج عفاف و غیرت و معرفی اسوه های بزرگ الهی در این زمینه را نیز میتوان روش موثر دیگری در درمان معضل بد حجابی یا بی حجابی دانست. غیرت که زیر بنای مستحکم عفت و پاکدامنی بشمار می رود از قداست و اهمیت بس بالایی برخوردار است.

اما غیرت در عرض و آبرو، آن است که از کارهایی که به فساد و گناه می انجامد، پرهیز کند و زن خویش را از دیدن مردان نامحرم محافظت نماید و آنان را از رفتن به کوچه و بازار منع نماید؛ همانطور که بانوی نمونه اسلام حضرت فاطمه زهرا (ع) نیز بهترین چیز را برای زنان این دانسته اند که نه آنان مردی را ببینند و نه مردان آنها را ببینند. (بانوی بی نشان، هادی قطبی)

نتیجه گیری

از آنجا که تمام گناهان از جمله بی حجابی و بد حجابی در تمایلات شهوانی و هواهای نفسانی ریشه دارند. روایتی از مولای موحدان، علی (علیه السلام) بیان می کنم مبنی بر اهمیت این مسئله است فرمود: ((همانا ترسناک ترین چیزی که بر شما می ترسم، دو چیز است: یکی پیروی از هوای نفس و دیگری آرزوی دراز پس، از جهان بدان قدر که فردا بتوانید نفوس خود را حفظ کنید، توشه بگیریید))

از حضرت صادق علیه السلام نیز در کتاب شریف کافی روایت شده است که فرمود: ((از هواهای خودتان بترسید، همانطور که از دشمنان خویش می ترسید. نیست چیزی دشمن تر از برای مردم، از متابعت هواهای خود و چیده های زبانهای آنها.)) ای انسان! بدان که خواهش و تمنای نفس به جای نیک منتهی نمی شود و اشتباهی آن به آخر نمی رسد. اگر انسان یک گام به دنبال هوای نفس خویش بردارد، مجبور می شود پس از آن چند قدم دیگر نیز بردارد و اگر با یکی از هواهای خود همراه می کند، به ناچار چندین تمنای دیگر را نیز همراهی خواهد کرد. اگر یک در به روی خواهش نفس باز کنی، ناچار خواهی شد تا درهای بسیار دیگر را به روی آن باز نمایی، ممکن است به موجب یک بار متابعت از نفس، به مفاسد بسیار گرفتار شوی و سپس از آن به هزاران امراض مهلک مبتلا گردی تا جایی که از راه حق بازمانی.

پس بیاییم قدر و منزلت انسانی خویش را بدانیم و گوهر فطرت و طهارت خود را در منجلات هواهای نفسانی و شهوات دنیایی آلوده نسازیم. بیاییم به مکتب روح بخش اسلام ناب اقتدا کنیم و در زندگی فردی و اجتماعی به سیره انسان ساز اهل البیت عصمت و طهارت (ع) تأسی جوییم و مقام خلیفه الهی را در آراستگی به اخلاق کمال بخش الهی بیابیم.

منابع و مراجع

- [۱] قرآن کریم
- [۲] مسئله حجاب، مرتضی مطهری، انتشارات صدرا، بهار ۱۳۹۳
- [۳] غررالحکم و درر الکلم، عبدالواحد آمدی انتشارات دفتر تبلیغات حوزه علمیه قم، چاپ اول ۱۳۶۶
- [۴] حریم عفاف، حسین رشیدی، موسسه انتشاراتی بیان الحق، چاپ چهل و یک، قم ۱۳۸۸
- [۵] نهج البلاغه امام علی بن ابیطالب(ع)، نسخه صبحی صالح، انتشارات دارالهجره، قم
- [۶] نقش نهادهای آموزشی _ تبلیغی بر دینداری دختران جوان ، سارا بام شاد، انتشارات اروانه، چاپ اول ۱۳۹۹
- [۷] گوهری در صدف، مرتضی رضوی، انتشارات عصر غیبت چاپ اول ۱۳۹۰
- [۸] اصلاح جامعه از نگاه دین، گروهی از کارشناسان معاونت سازمانها، انتشارات امیدوار، چاپ اول ۱۳۹۶
- [۹] بانوی بی نشان، هادی قطبی، انتشارات بهار دلها، چاپ دوازدهم ۱۳۹۳